

ΠΟΙΗΜΑΤΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΥ

Requiem

Φθινοπωριάτικη θλιμμένη,
Άσε τον μολυβένιο σου ουρανό
Τον σίφουνα, την μπόρα να ξεχύσει,
Γιατί μια αγάπη απόψε ξεψυχά.
Φλόγα μ' αδύναμες αναλαμπές
Που ήρθε η ώρα της να σβήσει.

Τον παραδέρνουν άνεμοι και αστροπελέκια,
Όμοια με τη δική σου καταιγίδα
Και στων ματιών την άκρη
Στάλαξε η βροχή,
Που θέ' να σβήσει μέσα του
Θλιμμένα ονείρατα και ελπίδα.

Στου πόνου το ματόβρεχτο κρεβάτι
Τον θάνατο μ' απόγνωση κοιτά
Και του ζητά λίγες στιγμές να του χαρίσει,
Στη θολή σκέψη του να φέρει
Όσα δε πρόφτασε να ζήσει.

Βιάσου νύχτα και είναι βαριά η σκοτεινιά σου και με πνίγει.
Πέθανε η αγάπη μου
Και στο πλευρό του άναψε το πένθιμο καντήλι.
Βιάσου νύχτα και είναι βαριά η σκοτεινιά σου και με πνίγει.

Requiem

Autumnal woebegone
Allow from your leaden sky
The tempest, the storm to pour out
Because a love tonight is expiring
Flame with weakly sparkles
Its time has come to cease.

Helplessly by winds and thunders beaten
A storm alike yours my storm
And at the corners of the eye
Raindrops linger to be born

Seeking to quench within
Sorrowful dreams and hope that's flown.

Blood-ridden on pain's horrid bed
He faces death ahead
Desperately asking to be spared some time
In his blurred thought
The days of roses and of wine
Live that he would not.

Hasten night! Thy gloom is weighty and it stifles!
My love is dead
And at his side lies a mourning candle
For all the tears to be shed.
Hasten night! Thy gloom is weighty and it stifles!

LoveSonnet

Είμαι μια αγάπη απέραντη
Γαλάζια σαν τον ουρανό,
Που 'ναι δική Του και δική σου
Και όλου του κόσμου αγάπη μου.

Είμαι και μια αγάπη πιο μικρή
Κόκκινη σαν φλόγα, σαν ηφαιστείου λάβα,
Που είναι δική Του και δική μου
Και παντοτινά δική σου
Αγάπη μου.

Love sonnet

A love of infinite proportions I am
Bluish like the glorious sky,
It's His and yours
And all the world's
This love, my love, I am.

A lesser love I also am
Blazing red, volcanic lava like,
It's His and mine
And always yours
This love, my love, I am.

ΕςΑεί...

Τι να 'κανα τες χαρές του παραδείσου
Αν δεν είναι μπορετό να τες χαρώ μαζί Σου.
Μια ώρα τα κορμιά μας θα πεθάνουν
Και οι ψυχές, αν την κόλαση προτιμάς,
Μαζί Σου μες την κόλαση οι ψυχές μας
Μιαφλόγασκάνουν.

Aeternum

Grant me paradise with all its joys
What would they give to me?
If I could not with you, my love,
These joys share and be.
Our bodies will expire at some point
And our souls, if hell it is you choose,
With You in hell
Let them unite and form a single flame.

Core 'ngrato

Τοπείσμα,
Άγρια αγκαθιά
Την πότιζες με αίμα.
Πλήγωνες μια καρδιά βαθιά
Που 'λεγες πως την αγαπάς
Τι ψέμα...

Κι η αγκαθιά μεγάλωσε
Σε βάτο άγριο, φοβερό.
Η καρδιά τον πότιζε που μάτωσες
Του 'δινε αίμα για νερό.

Core 'ngrato - Ungrateful Heart

Obstinacy,
A thorny bush
Watering it you kept with blood.
Extensively wounding the heart
You claimed you loved
A lie indeed it was...

The bush grew taller day by day
Into a fierce shrub it turned
This heart you hurt
Nurtured the bush
Not giving water but its blood.

Τα Άνθη της Καρδιάς

Στης καρδιάς το θερμοκήπι
Να τα κρίνα της χαράς.
Να και η τσουκνίδα - Μαύρη λύπη
Παράσιτο κάποιας σποράς.

Να και ο κισσός - Μελαγχολία
Που συχνά μας περιζώνει.
Να το φούλι - Η φιλία.
Ονειροπόλημα; - Η ανεμώνη!

Το ρόδο;
Ρόδο μυρωδάτο, το πιο καλό απ' όλα τ' άνθη,
Αλλά στο μίσχο απάνω
Νάτο και της ζήλειας το αγκάθι!

Blossoms of the heart

In the nursery of the heart
Joyous lilies can be found.
There's the nettle – blackest sorrow
Parasite of olden sowing.

There's the ivy - Melancholia
Oftentimescircling around us.
For strong friendship there's plumeria.
The anemone for daydreaming!

And the rose?
Sweet-scented rose, the fairest of all flowers,
But on the stem lo! and behold
Thorns of Jealousy are pointing!

Εν Οσιότητι

Κάνε Θεέ μου και Πατέρα μου
Το βήμα μου μέσα στον δρόμο της ζωής
Να 'ναι ανάλαφρο,
Μη και σκόνη σηκώσει
Και κάνει μάτια τ' αδελφού μου να δακρύνουν
Και τον κάνουν να θυμώσει
Και βρίσει και σένα και εμένα.

Κάνε Θεέ μου και Πατέρα μου
Την καρδιά που μου 'δωσες
Κρυστάλλινο καθρέφτη
Ν' αντανakλά την αγάπη Σου, αγάπη μου.
Κάν' την καρδιά μου αγάπη μου
Καθρέφτη της αγάπης Σου
Να δίδει στους ανθρώπους την χαρά.

Sanctus

Dearest Lord and Father mine
Make my pacing in this life
Feather light
Lest it might
Cause my brethren's eyes to cry
From the dust
And make him cross
Angry words force him to say
Against You and against I.

Dearest Lord and Father mine
Make the heart you gave me
A crystal mirror
That it may reflect Your love, my love.
Make my heart, my love,
A mirror of Thy love
That it may joy give to man.

ΟΚότσιρος

Ένας κότσιροσοφτός στην αυλή ακόμη αχνίζει
Και σαν στέκεται ορθός μ' ευωδιές μας πλημμυρίζει.
Και μια κότα στρουμπουλή λέει αχ τι είναι μυρωδάτο
Και τον κότσιρο με μιάσκουκουφά τον φάτον-φάτον.

Παράληρημα

Χριστέ μου, μαχαίρια στήν καρδιά μου
χώσανε κι ἄγριατὴν πληγώσανε
αὐτοί, πού ἀπόἄλλουςπιό πολύ ἀγάπησα
καί π' ἀγαπῶ.

Χριστέ μου μέσ' τὴν καρδιά μου Εἶσαι'Εσύ,
εἵναικίαυτοί, στάθηκες μπροστά
κ'Ἔσένα Σέ πληγώσανε.
Χριστέ μου Σέ παρακαλῶ
προφύλαξε τους μήνπληγωθοῦνκίαυτοί
ἀπό τίς μαχαίριές πού δώσανε.
Χριστέ μου μέσα σέ ποιά καρδιά
Σέ ἔχωνθρονίσει;
Μιά καρδιά πού αἰμορραγεῖἀπόἀνεπούλωτες
πληγές;

Κ'Ἔσύ, ναῖ'Εσύμέποιά χέρια ζητᾷς
νάτήνγιατρέψης;
μ' αὐτά πού Σέ σταυρώσανε;
μ' αὐτά πού ἀκόμααἰμορραγοῦνἀπ' τὰ
καρφιά αὐτῶν πού ἀγαπήσαμε
καί πάντα θ' ἀγαπᾶμε;
Μέποιά χέρια Ἀγάπη μου ζητᾷςνά
τήνγιατρέψης;

Delirium

My Lord, knives in my heart they stabbed
And wounded it so badly
Those whom I, more than others, loved
And still love.

My Lord, Thou art in my heart,
But them as well,
Thou stood in front
And likewise you got hurt.
My Lord, I beg Thee
Do protect them
Lest they be hurt
By their own stabbings.
My Lord, in which heart
Have I enthroned you?
In the one that is bleeding
From my unhealing wounds?

Thou Lord, yes You, with which hands
Dost Thou seek to heal it?
With Thine own hands
That Thouou were crossed?
The ones that are still bleeding
From the nails of those whom
Then and always we shall love
With which hands dost, my Love, Thou seek to heel it?